

Sado-masoquistes, la festa sagnant

Allò que al segle XVIII era privilegi d'aristòcrates i cardenals ara és a l'abast de qualsevol butxaca. Per poc més de 10.000 pessetes, a València, un pot aconseguir que li peguen una pallissa impressionant, amb liniment inclòs. El sado-masoquisme, la cultura del clau i el vit de bou, funciona molt bé entre nosaltres.

Abelard Munoz

Un dia indeterminat del mes de juliol de 1986, Juanito P., de professió conductor de microbús per a executius, va rebre l'encàrrec d'un empresari important. Juan ja estava acostumat a traure's unes peles extra fent d'alcauot dels seus passatgers. La cosa normal: una senyora, la cambra d'un hotel, un telèfon. Això no obstant, en aquella ocasió l'assumpte no tenia res de normal. El conductor va aconseguir el seu client, una rossa fabulosa de 30 anys i els envià a un hotel d'Arenys de Mar. Com que al cap de moltes hores encara no donaven senyals de vida, Juanito, preocupat, va anar a l'hotel.

El que va veure en obrir la porta era una escena digna de *La matanza de Texas*. La pobra rossa jeia tumefacta i dessagnada al mig de l'habitació. Pertot arreu hi havia sang mesclada amb aparells de tortura d'aquells que caben en una maleta d'executiu. El tipus s'havia esfumat. Aleshores van buscar els familiars de la xica, però estava sola. El diagnòstic del forense fou parada cardíaca per activitat sexual. Des d'aleshores Juan va deixar de proporcionar xiques als seus clients i ara rep tractament psiquiàtric. L'assassí continua solt, buscant xiques. Era un empresari sado-masoquista fent borina per províncies.

Carn freda al llit

Tot i ser un cas extrem de violència sexual, no és l'únic. Les morts per pràctiques sado-masoquistes van en

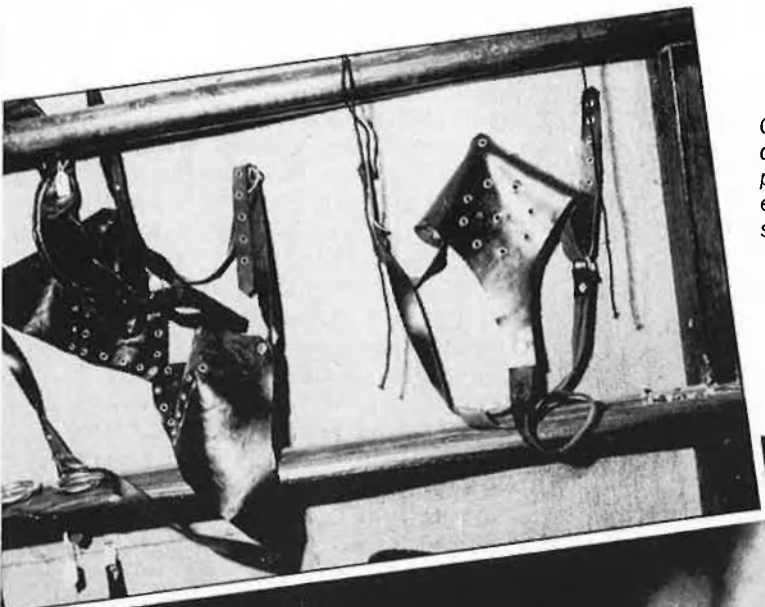

augment. En realitat són incontrolables perquè la mort es produeix per parada cardíaca. Són jocs que posen a mil. Fa un any, en un xalet del Saler van morir dos americans d'aquesta manera després d'una orgia sàdica.

Les xicotes dedicades a proporcionar aquest tipus de sensacions fortes no admeten els clients excessivament nerviosos. A ningú no li agrada que un tipus se li quede cadàver al llit. Les possibilitats són moltes, donada l'edat avançada dels afeccionats. A València, com en altres punts del país, el negoci va en alça. Tan sols cal fer una ullada als anuncis per paraules dels periòdics. Hi abunda una oferta d'ames dominadores, màgies i

disciplines angleses. Eufemisme direr del qual s'amaga la indústria del bastó. Molts prostíbuls particulars que manquen d'aquests serveis busquen ràpidament dones apropiades si arriba un client «rar». Són gent que paga bé i amb una discreció proverbial. Però, tal com estan els temps, circulen massa «rambos» perillosos. Moltes xiques deixen per a les prostitutes velles determinats contactes de bordell. Elles prefereixen els masoques que s'estimen que els atonyinen.

Pepa T. S. és una dona de 55 anys amb el marit a la presó i cinc fills a mantenir. Es dedica a fregar pisos, però, a voltes, són altres les seues ocupacions professionals. Freqüenta una

Objectes comuns que es poden adquirir en qualsevol sex-shop

gressat en una clínica privada amb ferides en l'esfínter. En el terreny del sado-masoquisme un no sap què es pot trobar, asseguren els de l'ofici. Però cal arriscar-se. La clientela abraça un arc ben variat. Joves novençans que busquen una iniciació i que només volen que els peguen un

meublée del barri del Pilar, on hi ha xiques per a tots. A ella li encarreguen els «treballs bruts». Pepa ensenya les cames atapeïdes de talls i senyals de ganivet, en perfecte ordre, com un tatuatge africà. De vegades, quan arriba de tragar amb els clients, va del color de la cera. Ella mateixa explica el que passa: «Vaig una volta al més al domicili d'un client fix. Sempre la mateixa cosa. El tio s'ho fa de protector, tot són amabilitats quan arribe a sa casa. M'ensenya la nevera, em fa un filet de vedella. Quan acabem de sopar passem a l'habitació i em demana que em despulle, aleshores veu les ferides i es posa fet una fera. D'un caaix trau una navalla en forma de

creu, amb l'efigie del Crist gravada al mànec i comença a fer-me talls a les cuixes. Mentre ho fa es masturba i fins que no veu sang no s'escorre. Ho aguante per diners».

Pepa cobra unes 15.000 pessetes per «faena». És barat perquè és vella, però ha de donar-ne la meitat a la casa de cites. Amb les joves és distint, elles cobren més, encara que els transvestits hi són els especialistes. El client sado-masoquista valencià considera que aquests hermafrodites són el sùmmum del morb dur. A voltes la cosa acaba malament. El passat mes d'octubre, un dels transvestits dedicats a aquestes faenes, que freqüenta la zona del Parterre, va haver de ser in-

parell de vergades al cul; tipus perillósos que es posen fets una fúria i que no hi ha qui els pare; vellards estrambòtics que viuen en un món al·lucinat, com el Fernando Rey de *Viridiana*, o curiosos que, quan comproven de què va la cosa, ixen cames ajudeu-me del local.

Grillons d'or

Ramona T., una «madama» que coneix l'assumpte, ens conta com en una ocasió va enviar una xicona a un militar de graduació. Un bon client. L'home a casa tenia tota mena de «material», en un amagatall secret darrere la biblioteca de *best-sellers*.

Com en una pel·lícula de gènere, utilitzava grillons d'or, bragueres amb punxes i tota mena de cordes i vergues. La seua especialitat després de la tortura que li infligia la prostituta era acabar crucificat contra la paret del *living* enmig de grans udols.

Pepa, la senyora fregona, assegura que la clientela masoca, generalment, és gran. Tipus amb diners i solitaris que a voltes només volen mirar. A tal fi, hi ha locals amb espills en els quals joves pagats realitzen acrobàcies davant un públic xacrós amb mocadors a les mans tremoloses.

També hi ha parelles «alliberades» que exerciten l'erotisme del dolor. Patricia, una jove amiga de la Pepa, conta com visita regularment una d'aquestes parelles: «Quan arribe al pis, el marit està en batí de flors. La dona deu tenir uns trenta anys. Trauen unes copes i sense preàmbuls comencen a pegar-me. M'insulten. Arriba un moment en què una agafa por, alguna volta he demanat auxili. Aleshores em deixen i es posen a fer l'amor. Em paguen, i en pau».

Una altra prostituta conta com és visitada per un cavaller, executiu de professió i casat: «Només entrar al pis es lleva la corretja i comença a assotar-me. Es posa fet una fera, m'estripa la roba i em viola. Li agraden les randes. El que té gràcia de l'assumpte és que cada vegada em duu roba nova, per tal de suplir l'anterior. No fa servir cap aparell d'aquells que venen a les *sex-shops*, ho fa en cru. Un dia es quedarà tes al llit perquè rugeix com un elefant. Quan veu sang, s'escorre. Després es dutxa i es fica un «pico». És un cas acabat».

Les xicotes de l'ofici fugen d'aquests clients com del dimoni. Sobretot els preocupa evitar els senyals que després els impediran de treballar. A València hi ha nombrosos serveis sado-masoquistes amb preus que oscil·len entre les 10.000 de mínim i les 20.000 si la cosa és més seriosa. En aquests casos, les pallisses, el dolor, els numerets, estan perfectament controlats. El client no corre perill, la professional, tampoc. Elles pregunten amb candor d'expertes si un hi està iniciat. En el primer cas, es negocia allò que un té al cap; en el segon, comencen les preguntes: «¿Et lligue, amor?» «¿Et pegue?» «¿Et talle?» Inclús s'està en contacte amb un metge especialista per evitar sorpreses desagradables amb els clients. A les parets hi ha penjolls de cuir reblat per fer ambient.

Festes perilloses

Hi ha, però, una altra modalitat més secreta. Les festes particulars en xalets i pisos privats. En aquestes ocasions, allò que comença com una *party* de sexe acaba en una orgia perillosa. Fa ja dos anys que una menor, duta per sa mare alcavota a una festa d'aquestes, va resultar ferida de gravetat a conseqüència del tracte rebut per part d'un «senyor». En el fragor de la festa, l'individu es va emportar la xiqueta a una habitació. La va deixar feta un sant llàtzer i només la intervenció dels altres invitats va evitar-ne el carnatge.

Moltes d'aquestes orgies són autèntiques estafes. A València hi ha una màfia del «contacte» que sedueix el possible incaut amb promeses de plaers sense fi. Es prometen odaliques sensuals i sado-masoquismes refinats. Després, no passa res i on havia d'haver-hi les xiques hi ha quatre prostitutes de tercera edat. Es cobra abans d'abandonar el pis i el client burlat no pot deixar de pagar. És una mena de xantatge. Generalment, el sado-masoquista té autèntic pavor de ser descobert. A les xicones els fan repetir que no contarán res. Algunes prostitutes diuen que, si revelaven els noms de certs clients, no es podrien publicar.

El sado no és sols cosa d'homes. Hi ha dones molt guerrerres. És el cas de la dona d'un militar que, després de patir anys de violències per part del seu marit, va restar afeccionada sense remei a rebre pallisses. La seua pas-

sió: respondre totes les sol·licituds de contactes seriosos dels diaris. Una vegada amb l'home idoni, revelava les seues intencions i no quedava contenta fins que no la deixaven ben atonyinada. El seu marit l'esperava a casa xacrós i rendit.

Al poble d'Albal encara recorden el tràgic cas del caçador sàdic assassinat per la seua esposa. L'individu en qüestió, afeccionat a les armes, ficava el canó del fusell en la boca de la seua esposa i li feia l'amor mentre l'amenaçava de mort. La dona va passar anys sentint «et mataré» fins que se li van fondre els cables, com la parricida d'Ondara. Ara ho purga a la presó.

Una prostituta del barri del Pilar conta com fou sol·licitada per un jove que duia una bossa d'esport: «Quan érem a la cambra, l'individu em va anunciar la seua especialitat: «Et pose a gust, et faig una mica de sang i ja està», em va dir. Vaig començar a excitar-lo i aleshores em va traure una navalla automàtica de la bossa i me la va posar al ventre. Tenia els ulls vinçats de sang. Vaig creure que em matava de veritat. Només em va punxar i quan va veure que hi havia prou sang al llit, va acabar».

És habitual la relació entre sado-masoquisme i religió. La mateixa professional conta com un client celebrava suposades misses al seu domicili amb una mare i una filla que ho feien per diners. Demanava que resassen oracions, exigia vergades entre jaculatòries i rosaris i a la fi feia com que feia mal a la filla. Quan la xiqueta es feia la morta, arribava a l'orgasme.

És un pou sense fons. Com més s'estira el fil més n'ix, brut i greixós com una teranyina. Als Estats Units funciona una indústria de vídeos «reals» amb assassinats de pobres desgraciats inclosos. Ací el tema no és tan sofisticat. És una indústria de pa sucuat amb oli, quasi de «mentidetes». Les cases tenen el material necessari, però en qualsevol *sex-shop* un pot eixir uniformat per a una sessió per menys de 15.000 pessetes. *Bodys* eriçats de pues, folres de cuir negre per al penis, claus per penjar de la paret, poltres amb grillons, caretetes terribles i fins i tot uniformes nazis. Tot forma part d'una sexualitat minoritària, però activa, ja que, segons tots els botiguers consultats, es ven. Com ja va dir el diví marquès a la seua presó de la Bastilla, com, després, teoritzaria la psicoanàlisi, són signes de la inesgotable imaginació sexual dels homes. El sado-masoquista ja té un lloc en la nostra societat. □